

ת"פ 41632/06/12 - מדינת ישראל נגד אלעד סרדניוף, מרי סביליה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 41632-06-12 מדינת ישראל נ' סרדניוף (אסיר)
ואח'

בפני
כבוד השופט שמואל מלמד
מדינת ישראל
בעניין:

המאשימה

נגד

1. אלעד סרדניוף (אסיר)
2. מרי סביליה

הנאשמים

גזר דין בעניין נאשמת 2

ביום 02.11.14 הגיעו הצדדים להסכמה לפיה הנאשמת תודה ותורשע בעובדות כתב האישום המתוקן, המאשימה תעתור לעונש של עבודות שירות ואילו הסנגור יטען למאסר מותנה וקנס.

נוכח הודאתה הורשעה הנאשמת במיוחס לה בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין התשל"ז-1977; פריצה לבניין שאינו דירה עבירה לפי סעיף 407(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977; החזקת כלי פריצה עבירה לפי סעיף 409 לחוק העונשין, תשל"ז-1977; בעבירה של גניבה, לפי סעיף 379 לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

על פי עובדות כתב האישום עובר ליום 18.11.10, קשרו הנאשמים קשר לביצוע פריצה וגניבת בלוני גז, בכך שיצרו קשר טלפוני עם אחר וביקשו ממנו לשתף עמם פעולה. בתאריך האמור, אספה הנאשמת את האחר, ברכבה והמשיכה לאיסופו של הנאשם. הנאשמים גנבו ביחד עם האחר שני בלוני גז. בהמשך התפרצו הנאשמים לחדר בלוני הגז, בכך שהאחר שבר את מנעול רב הבריוח באמצעות לום שהיה ברכבה של הנאשמת, זאת בכוונה לבצע גניבה של בלוני גז. באותן נסיבות גנבו הנאשמים והאחר חמישה בלוני גז. בהמשך לאמור, החזיקו הנאשמים ברכב, לום ברזל, מפתח שוודי ומגזרי פח היכולים לשמש ככלי פריצה.

בעניין הנאשמת התקבל תסקיר שירות המבחן, לפיו, הנאשם ילידת שנת 1987, רווקה עובדת לפרנסתה במלון דירות, בו גם מתגוררת. מנסיבות חייה של הנאשמת, עלה כי גדלה ברקע משפחתי בעייתי ולא יציב. הנאשמת התחנכה במסגרות פנימיות שונות והועברה ממסגרת למסגרת על רקע בעיות התנהגותיות. בהיותה בת 9 החלה לדבריה שימוש בחשיש, בניסיון לטשטש את מציאות חייה. בגיל 13 אף החלה לסחור בסם. בגיל 15 עזבה את הפנימייה וחברה לחברה שולית. דבר שהביא להידרדרות במצבה. והיא אף ריצתה עונש מאסר של 25 חודשי מאסר. לאחר שחרור מבית הסוהר

נעשה מאמץ לפנות לדרך שיקומית, הנאשמת השתלבה בהליך טיפולי החלה עובדת וניתקה את הקשרים עם גורמים שוליים. בתיק אחר בו הופנתה הנאשמת לשירות המבחן לנוכח השינוי המשמעותי התמדה בהליך הטיפול המליץ שירות המבחן על ענישה שיקומית והעמדתה בצו מבחן. במהלך תקופת המבחן המשיכה הנאשמת בהליך השיקומי ואף החלה בלימודים. בקיץ 2014 הסתיים ההליך הטיפולי. עם תחושה של מיצוי התהליך והתרשמות כוללת חיובית לגבי מצבה, ניקיונה מסמים ויציבותה התעסוקתית והאישית. בהתייחסות לעברה שנעברה בשנת 2010 הביעה הנאשמת חרטה ובושה ממעשיה. כמו גם גאווה על הדרך חייה החיובית בשנים האחרונות והשיפור המשמעותי בחייה. הסבירה את המעשים כי הייתה בתקופה לא יציבה בחייה. בשיחה עם מעסיקתה בבית המלון הביעה שביעות רצון מתפקודה. וכן חשש כי הטלת עונש בעבודות שירות עלול להיות בעל השלכות כלכליות משמעותיות. שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשמת עונש שיקומי של של"צ למשך 200 שעות.

הערך המוגן פגיעה ברכושו של הציבור, בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש לקבוע, בטרם גזירת הדין את מתחם העונש ההולם, תוך התחשבות בעיקרון המנחה בענישה, שהוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמה של הנאשמת. בין סוג ומידת העונש המוטל עליו, מידת הפגיעה בערך החברתי המוגן, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות ביצוע העבירה. סבורני כי מתחם העונש ההולם בגין האירוע הינו מאסר על תנאי ושל"צ ועד מאסר למשך 12 חודשים מאסר.

בהינתן המתחם האמור, יש לגזור את עונשה של הנאשמת תוך שקילת המתחם ותוך התחשבות בנסיבות המשליכות על קביעת העונש המתאים, כאשר בעניינה יש ליתן משקל להלימה בגזירת העונש לביצוע העבירה ע"י הנאשמת; נסיבות ביצוע העבירה וחומרתה; מידת הפגיעה בערך המוגן; גילה של הנאשמת; הנסיבות עליהן עמדה ההגנה בטיעוניה; הודאתה המצביעה על נטילת אחריות; עברה פלילי של הנאשמת; לנאשמת 6 הרשעות קודמות הרשעה אחת דומה לעבירות בתיק זה בגינה ריצתה 6 חודשי ע"ש, יש לציין כי על פי המרשם לנאשמת הרשעה אחרונה אומנם משנת 2014, אך העבירות האחרונות אותן ביצעה הנאשמת הינן משנת 2010. כאמור בתסקיר שירות המבחן הנאשמת עברה הליך שיקומי משמעותי שארך שנתיים, הנאשמת כיום מתנהלת ביציבות, כאשר מאז ביצוע העבירה בתיק הנוכחי לא ביצעה הנאשמת עבירות נוספות. יש לציין כי שירות המבחן המליץ המלצה טיפולית. נוכח חומרת העבירה. אכן היה מקום לאמץ את עתירת התביעה, אולם בית המשפט אינו יכול להתעלם מההליך אותו עברה הנאשמת ושליחתה למאסר ולו בדרך של עבודות יכול למוטט את ההליך השיקומי כולו. בנסיבות אלו אני מוצא לאמץ את המלצות שירות המבחן.

לאחר ששמעתי את הצדדים בהתחשב בטיעוניהם, על פי כל השיקולים הצריכים לגזר הדין אני קובע כי אלה העונשים שאני משית על הנאשמת:

א. אני דן את הנאשמת למאסר למשך 8 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים. התנאי הוא שלא תעבור עברת רכוש מסוג פשע.

ב. אני דן את הנאשמת למאסר למשך 4 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים. התנאי הוא שלא תעבור עברת רכוש מסוג עוון.

ג. הנאשמת תשלם קנס בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתם.

הקנס ישולם עד ליום 01.05.16.

ד. אני מורה לנאשמת לבצע 200 שעות שרות לטובת הציבור על פי התוכנית שתוכן ע"י שירות המבחן.

בית המשפט מסביר לנאשמת ומזהיר את הנאשמת, שאם לא תמלא אחרי צו השל"צ מכל בחינה שהיא או תעבור עבירה נוספת, בית המשפט יהיה רשאי לבטל את צו השל"צ ולשפוט אותה מחדש, לרבות הטלת עונש נוסף על העבירה שבגינה ניתן הצו.

הנאשמת הביעה את נכונותה למלא אחר הוראות הצו.

שירות המבחן יכין תוכנית של"צ בתוך 45 ימים ויעבירה לאישור בית המשפט.

מזכירות בית המשפט תשלח פרוטוקול הדיון לשירות המבחן.

הנאשמת תפנה למזכירות ביהמ"ש לקבלת שובר תשלום קנס.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בת"א, תוך 45 יום מהיום.

במידה וקיימים מוצגים הרי שהם יושמדו, יחולטו יושבו לבעליהם עלפי שיקול הדעת של קצין החקירה.

ככל שהופקד פיקדון בתיק על-ידי הנאשמת, הקנס יקוזז מהפיקדון ואת היתרה יש להחזירו לידיה או לגורם אחר לפי בקשת הנאשמת, בהיעדר מניעה על-פי דין.

ניתן היום, ח' אדר א' תשע"ו, 17 פברואר 2016, במעמד הצדדים.